Pár triček, riflí a ideálů - Načas

Dnes je mi dvakrát tolik, kolik mi tenkrát bylo,
neměl jsem nic - a vůbec v ničem mi to nebránilo.
S rukama v kapsách chodil jsem proti větru,
neměl jsem nic, pět triček, dvoje rifle a pár svetrů.

U zvláště dobrých přátel spával jsem na kobercích
a z plakátů se tomu smáli zpěváci a herci.
K smíchu byl holič, směs valčíků a polek,
neměl jsem nic, jen hlavu plnou nejkrásnějších holek.

Ref: Kdepak jsou, všichni moji středoškolští známí?
Kdepak jsou, proč se někde upíjejí sami?
Kdepak jsou, všechny jejich velké ideály?
Kdepak jsou? - Umřely a nebo se nám zdály?

Často po druhém pivu býval jsem celý zvadlý
a střízlivěl jsem pravidelně vsedě na zábradlí.
Pod paží knížku a v hlavě varující,
temné Hell´s bells těch australských AC/DC.
Pekelné zvony těch australských AC/DC.

Ref: Kdepak jsou, všichni moji středoškolští známí?
Kdepak jsou, proč se někde upíjejí sami?
Kdepak jsou, všechny jejich velké ideály?
Kdepak jsou? - Umřely a nebo se nám zdály?

Ref: Kdepak jsou, všichni moji středoškolští známí?
Kdepak jsou? V hospodách se upíjejí sami!
Kdepak jsou, všechny naše velké ideály?
Kdepak jsou? - Proč jsme se jich tak lacině vzdali?